

43

Srdce mi vystrašene tlklo, keď som opúšťala Cobie.

Pripadalo mi to ako ďalšia zrada, ktorá bude gniviť moje svedomie – opustiť ju a nechať samu napospas vlčíemu zavýjaniu. No takáto príležitosť sa už možno nikdy nenaskytne.

Po reve na dvore vládlo vo veži hrobové ticho.

Ponáhľala som sa do kuchyne, aby som si vyčistila a obviazala rany a zotrela krv z rúk.

Nepomôže mi, ak po sebe niekde zanechám stopu.

Potom som nahádzala do košíka handry a mydlo a rozbehla som sa ku schodisku.

Konečne som sa na ňom nemusela nikomu vyhýbať. Schody pod mnou vŕzgali, ako som po nich stúpala. Snažila som sa pôsobiť znudene, akoby som sa venovala svojim povinnostiam. Míňala som poschodia, až kým som nezastala pred cáricinými dverami.

Cestou som zazrela pár vojakov, väčšina vyzerala, že ide na záchod alebo do postele po prehnanom hýrení, a čakala som, že na minimálne jedného ďalšieho strážcu natrafím pred dverami spálne baby Jagy. No nikto tam nestál, chodba zívala prázdnotou. Nik mi teda nezabránil v tom, aby som sa vkradla do jej komnát a rýchlo vykročila k miestu, kde sa skrývala vysielачka.

Na schodoch som si takmer zakázala myšlienky na to, čo s ňou vlastne urobím. Ruky sa mi chveli nad kolieskom na ladenie.

Potrebovala som zavolať posádke *Osudu*. Potrebovala som sa spojiť s priateľmi z Asgardu a Winchesteru. Potrebovala som nadviazať kontakt s odbojom a poprosiť o pomoc.

Srdce mi zavelilo, aby som sa najprv pokúsila nájsť Tordena. Netušila som však, akú frekvenciu používa Asgard na komunikáciu a či sa vôbec dorozumievajú vysielачkami.

Musela som to skúsiť. Zapla som ju a pomaly som otáčala kolieskom na ladenie.

Z prístroja šumeli hlasy ako vlny v oceáne. Zatvorila som oči a nastrážila som uši, či nezachytím slová v nórcine, a v duchu som sa karhala, že ju neovládám lepšie.

Prešla som z jedného okraja spektra na druhý, no márne.

Začala som zuby a vyskúšala som inú taktiku. Fritz s Gretel komunikovali prostredníctvom kanála, čo bol frekvenciou veľmi blízko tomu, cez ktorý som sa spájala s krstnou mamou. Skúsím ich pohľadať. Pozvoľna som točila kolieskom a zadržovala som dych.

No nikto sa neozval.

Bola som úplne sama.

Zaplavovala ma beznádej. Bez toho, aby som vedela, akú frekvenciu používa England, Norge či odboj, sa s nimi nedokážem spojiť. Vysielачka pre mňa bola zbytočná, nepomôže mi ujsť.

Pomaly som si rozpustila zapletené vlasy a vytiahla som Tordenov prsteň z miesta, kde som ho ukrývala. Nastokla som si ho na dlhú chvíľu na prst a bránila som sa slzám.

Odvažovala som sa tu zostať ešte pár minút. Myšlienky na útek pominuli, nahradila ich túžba po úteche. Ešte raz som zatočila kolieskom.

„Krstná mama Althea?“ opýtala som sa vzduchu. „Krstná mama, si tam?“

Ozval sa zvuk pripomínajúci prasknutie a vrzgnutie a ja som sa strhla. No v izbe baby Jagy bolo stále ticho.